REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-4018/2025-34

U IME R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ivani Markotić, u pravnoj stvari tužiteljice Melani Duga iz Varaždina, Optujska ulica 64 a, OIB:81555114028, koju zastupa punomoćnica Nataša Vujčić, odvjetnica u Zagrebu, protiv I-tuženika Josipa Podobnika iz Zagreba, Vrbani 17, OIB:02921989218, kojeg zastupa punomoćnik Antonio Mihoci, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom ureduBojan Doneski, Perica Medaković, Antonio Mihoci i Kristina Burcar Štargl, iz Garešnice, i II-tužene Višnje Škevin iz Zagreba, Podsusedsko Dolje 94, OIB:19972959547, radi diskriminacije, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 6. listopada 2026. u nazočnosti punomoćnice tužiteljice Nataše Vujčić, odvjetnice i II-tužene Višnje Škevinu osobno, a u odsutnosti uredno pozvanog punomoćnika I-tuženika, dana 27. listopada 2026.

p r e s u d i o j e:

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:
" I. Utvrđuje se da su I. tuženik Josip Podobnik, Vrbani 17, Zagreb i II. tuženik Višnja Škevin, Podsusedsko dolje 94, Zagreb tužiteljicu mlt.Melani Živko, OIB:81555114028 iz Varaždina, Optujska 64 a, diskriminirali na način u da su u kaznenom predmetu broj:Kzd-18/2022 Općinskog suda u Koprivnici provedenom psihijatrijsko-psihologijskom vještačenju tužiteljice na okolnost izloženosti zlostavljanju i emocionalnog statusa od 16.02.2023. godine pod dijelom točke 2. zaključci naveli da tužiteljica o raznim događajima iznosi drastično nedosljedno izmišljajući čitav niz okolnosti koje su u velikom dijelu svaki puta drugačije i da je evidentno da ista, nerijetko svojstveno osobi s mozgovnim oštećenjem, konfabulira i to obilno.
II. Zabranjuje se I. tuženiku Josipu Podobniku, Vrbani 17, Zagreb i II. tuženiku Višnji Škevin, Podsusedsko dolje 94, Zagreb svaka daljnja diskriminacija prema tužiteljici Melani Živko , OIB:81555114028 iz Varaždina, Optujska 64 a.
III. Nalaže se I. i II. tuženiku da tužiteljici solidarno naknade trošak ovog postupka sa

zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana donošenja presude, pa do isplate, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe."

II. Nalaže se tužiteljici Melani Duga iz Varaždina, Optujska ulica 64 a, OIB:81555114028 naknaditi I-tuženiku Josipu Podobniku iz Zagreba, Vrbani 17, OIB:02921989218, parnični trošak u iznosu od 500,00 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 27. listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je protiv Danijela Živko, njenog oca, u tijeku kazneni postupak u kaznenom predmetu broj Kzd-18/2022 Općinskog suda u Koprivnici zbog kaznenog djela iz članka 17.stavak 2. i članak 165. stavak 1. KZ/11 na štetu tužiteljice kao oštećenice. U navedenom kaznenom predmetu provedeno je psihijatrijsko-psihologijsko vještačenje tužiteljice na okolnost izloženosti zlostavljanju i emocionalnog statusa koje su proveli tuženici. U predmetnom vještačenju pod točkom 2. zaključci navedeno je:“ Melani je dijagnosticirana kao laka mentalna retardacija (F70), kao promjena ličnosti na organskom temelju (FO6) i kao epilepsija(G40). Svaka od ovih dijagnoza upućuje na organski supstrat koji uvjetuje ponašanje i razvoj ličnosti kao Melani. Navedene dijagnostičke kategorije mogu je činiti ranjivijom na emocionalni pritisak te također i sugestibilnijom nego što su to njezini vršnjaci. Melani o raznim događajima iznosi drastično nedosljedno izmišljajući čitav niz okolnosti koje su u velikom dijelu svaki puta drugačije. Tako je evidentno da ona, nerijetko, svojstveno osobi s mozgovnim oštećenjem, konfabulira i to obilno.“ Tužiteljica smatra da su tuženici u psihijatrijsko-psihologijskom vještačenju iznijeli opisane zaključke sa ciljem da se prema tužiteljici stvori ponižavajuće i uvredljivo okruženje i diskriminacija jer je osoba s invaliditetom. Time što je navedeno da obilno konfabulira joj je onemogućen pristup sudu zajamčen člankom 29. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske i člankom 6.1.Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.
Tužiteljica ističe da niti u jednom nalazu niti timskoj obradi nije utvrđeno da konfabulira. Slijedom navedenog predlaže da sud donese odluku sadržaja opisanog u točci I. izreke ove presude. Tužiteljica uz tužbu kao dokaze prilaže: Nalaz i mišljenje Josipa Podobnika, psihijatra, stalnog sudskog vještaka i Višnje Škevin, stalnog sudskog vještaka za psihologiju, od dana 16.2.2023. sačinjen u predmetu Općinskog suda u Koprivnici, poslovni broj Kzo-18/2022; Nalaz i mišljenje multidisciplinarnog tima Poliklinike za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba od 31.1.2020.; Ambulantni nalaz protokol broj:2021001034 Psihijatrijske bolnice za Djecu i mladež od 27.7.2021.; Nalaz timske obrade protokol broj 2022000711 od 7.9.2022.; Ambulantni nalaz protokol broj: 2022000991 od 7.12.2022.; Povijest bolesti protokol broj:2023002285 od 10.10.2023.; Ambulantni nalaz protokol broj: 2023001935 od 10.10.2023.

2. I-tuženik Josip Podobnik u odgovoru na tužbu osporava navode tužbe i postavljeni tužbeni zahtjev kao neosnovan te predlaže da ga sud u cijelosti odbije, a tužiteljicu obveže da I-tuženiku naknadi parnični trošak. Naglašava da se u tužbi ne navodi niti jedna činjenica iz koje bi proizlazilo da su vještaci diskriminirali tužiteljicu ili da su nalaz i mišljenje sastavili da bi se prema tužiteljici stvorilo ponižavajuće i uvredljivo okruženje pa je stoga tužba očito neosnovana.
Jedan od zadataka vještaka u predmetu Općinskog suda u Koprivnici, Kzd-18/2022 je bilo iznijeti mišljenje je li tužiteljica sklona konfabulaciji (izmišljanju događaja i činjenica) pa vještaci davanjem svog mišljenja nisu mogli povrijediti pravo tužiteljice na jednako postupanje niti prema njoj stvoriti ponižavajuće i uvredljivo okruženje. Mišljenje vještaka je utemeljeno na sadržaju sudskog spisa, medicinskoj dokumentaciji, psihologijskim testovima i razgovoru vještaka s tužiteljicom i njezinom majkom.
Nedosljednost iskaza tužiteljice je opisana u nalazu i mišljenju (upućuje sud na stranice 34 i 35 nalaza i mišljenja). Čak štoviše, majka tužiteljice je vještakinji psihologinji potvrdila da tužiteljica „sad kaže jedno, pa drugo" (str. 34 nalaza i mišljenja).
Što se tiče navoda da „niti u jednom nalazu niti timskoj obradi nije utvrđeno da tužiteljica konfabulira", I-tuženik ističe da liječnici psihijatri ne sastavljaju ambulantne nalaze s ciljem davanja mišljenja sudu, već s ciljem pružanja podrške pacijentu i njegovom daljnjem liječenju. Iz tog razloga je posve razumljivo da liječnik kod kojeg je pacijent u terapiji u nalazu napiše što smatra da je trenutno u dobrom interesu djeteta, uzevši pri tome u obzir i stavove roditelja. I-tuženik je stava da se ovdje radi o primjeru obijesnog parničenja vođenog od strane majke tužiteljice Ane Duga koja je protiv njega već prethodno pokrenula disciplinski postupak u kojem je Povjerenstvo Hrvatske liječničke komore dalo mišljenje da ne postoje elementi za vođenje disciplinskog postupka. Gospođa Duga je očito nezadovoljna nalazom i mišljenjem pa pokretanjem neosnovanih postupaka zlonamjerno uznemirava vještake.
I-tuženik uz odgovor na tužbu prilaže Negativno mišljenje Hrvatske liječničke komore, Povjerenstva za medicinsku etiku i deontologiju od dana 4.11.2024. kojim je odlučeno o zahtjevu majke ovdje tužiteljice, Ane Duga, za pokretanje disciplinskog postupka protiv Josipa Podobnika, na način da zahtjev nije opravdan.

3. II-tužena Višnja Škevin osporava navode iz tužbe te predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan. Vezano za vještačenje provedeno u kaznenom postupku, a za koje je tužiteljica u tužbi navela: ,,U navedenom kaznenom predmetu provedeno je psihijatrijsko psihologijsko vještačenje tužiteljice na okolnosti izloženosti zlostavljanju i emocionalnog statusa koje su proveli tuženici" II-tužena ističe da je tužiteljica propustila citirati i druge važne zadatke na vještake, ovdje I i II-tužene, odnosno okolnosti na koje je provedeno vještačenje. Nalog Općinskog suda u Koprivnici od 1.12.2022. po sutkinji za mladež Vesni Piškorec Kuzmić glasi: "Potrebno je provesti kombinirano psihijatrijsko-psihologijsko vještačenje mlt. Melani Živko, rođene 2. studenog, 2007. na okolnost da li je u inkriminiranom razdoblju (od početka 2016. po do početka 2020. godine) bila izložena bilo kojem obliku spolnog uznemiravanja, zlostavljanja, da li kod iste postoje kakva traumatska iskustva vezana uz to, da li je ista doživjela neugodna iskustva vezano uz spolnu slobodu, da li je mlt. oštećenica Melani Živko sklona konfabulaciji (izmišljanju događaja i činjenica), da li je sklona iznositi činjenice pod utjecajem drugih osoba, odnosno davati iskaz na taj način, da li kod iste postoji kakav duševni poremećaj, odnosno duševna smetnja, da li kod mlt. oštećenice postoje znakovi emocionalnog oštećenja, a vezano uz eventualno proživljene traume, s time da će vještaci obaviti pregled mlt. oštećenice Melani Živko".

Tužiteljica je, dakle, kao bitno izostavila u tužbi da je zadatak vještaka, pored ostalog, bio i utvrditi je li sklona konfabulaciji (izmišljanju događaja i činjenica), iznositi činjenice pod utjecajem drugih osoba, odnosno davati iskaz na taj način. Vještaci, kao stručnjaci psihologijske, odnosno psihijatrijske struke pozvani su očitovati se na navedenu okolnost, što su i ispoštovali te su se u uvodu poglavlja "Mišljenje" (str. 40 vještačkog nalaza) i osvrnuli na zadatu zadaću, odnosno odgovore na tu zadaću.

4. U tužbi se navodi da su vještaci u točci 2. vještačkog nalaza i zaključka naveli: "Melani je dijagnosticirana kao laka mentalna retardacija (F70), kao promjena ličnosti na organskom temelju (F06) i kao epilepsija (G40). Svaka od ovih dijagnoza upućuje na organski supstrat koji uvjetuje ponašanje i razvoj ličnosti kod Melani. Navedene dijagnostičke kategorije mogu je činiti ranjivijom na emocionalni pritisak te također i sugestibilnijom nego što su to njezini vršnjaci. Melani o raznim događajima iznosi drastično nedosljedno izmišljajući čitav niz okolnosti koji je u velikom dijelu svaki puta drugačiji. Tako je evidentno da ona, nerijetko svojstveno osobi s mozgovnim oštećenjem, konfabulira i to obilno." Isto je zaključak temeljen na medicinskoj dokumentaciji i provedenom vlastitom ispitivanju (sve obrazloženo u vještačenju).
Tako se u poglavlju Mišljenje (str. 41) navodi kao sažetak provedenog vlastitog ispitivanja koje je detaljno izloženo u vještačenju (a počinje sa stranom 27.): "Glede odgovara na pitanje iz naloga da li je mlt. oštećenica Melani Živko sklona konfabulaciji (izmišljanju događaja i činjenica) dovoljno je istaknuti nekoliko od brojnih nedosljednosti u različitim iskazivanjima o istim situacijama - citati iz nalaza: Kako je i gđi. Duga na kraju ispitivanja rečeno pred Melani djevojčica mijenja detalje događaja, ali i globalne okolnosti, uvodi nove i neobične momente:Vještakinji po prvi puta spominje drugi plakat na zidu u studiju kod oca. Sljedeće govori o tome kako je majka bila rekla ocu: „Rekla je ne želim na Melani vidjeti nikakvu odjeću koja nije primjerena za nju" i rekla mu je ne želim vidjeti Melani u čipkastim gaćicama. To mu je rekla u oči, u 4 oka, 2019. Imala sam 12 godina. Gđa. Duga negira da je išta slično govorila svojem bivšem suprugu. Glede nošenja čipkastih gaća iskrsavaju tijekom izlaganja vještakinji nove okolnosti: spremila je gaćice u sobu, a ključ je uzela sa sobom u kupaonu i spremila u ormarić, a otac je došao u kupaonu dok se ona tuširala i uzeo ključ i iz njezine sobe donio gaćice...od gaćica koje vještakinja pokazuje nađeno na internetu, Melani kao vrlo slične identificira jedne ustvari obične gaćice na čijim je rubovima čipka. Melani potpuno mijenja okolnosti naganjanja od strane oca cjepanicom - od:
- na sudu: zbog zadaće ...i bio je deda, stričevi...
-majka ima saznanje da je to bilo jer nije htjela tati pomoći u piljenju drva ...
- vještakinji: zbog toga jer mu nije htjela pomoći kositi travu, ...a osim bake i tate nije bilo nikoga.
Melani na sudu izjavljuje da su bili samo ona i tata kad je puštao porno filmove, a vještakinji kaže da je bila i tatina cura Marija. Na str. 34 vještačkog nalaza navodi se izjava majke u situaciji kada je zajedno s kćerkom Melani bila na razgovoru kod II. tužene i kada je u prisutnosti kćerke gđa. Duga suočena s brojnim nedosljednostima u iskazivanju mlt. Melani te tada i sama gđa. Duga (majka tužiteljice) kaže citat iz vještačenja (str. 34.) „da ona to tako mijenja, sad kaže jedno, pa drugo".
Vještaci o konfabulaciji kod Melani zaključuju isključivo na temelju navedenih brojnih nedosljednosti u prepričavanju istih događaja, a tijekom višekratnih ispitivanja (navedenih u spisu i u vještačenju), u drugim okolnostima. Kada se radi o nedosljednosti u iskazivanju vještaci su dužni objasniti porijeklo istoga, odnosno je li ta nedosljednost možebitno odraz poremećaja ličnosti i manipulacije same osobe u sklopu tog poremećaja ponašanja/ličnosti - kada osoba namjerno laže, a nije u stanju

održati istu izmišljenu priču prilikom višekratnih ispitivanja ili je laganje posljedica straha zbog prijetnje od strane osobe od autoriteta ili je pak nešto treće.
Vještaci su na temelju dokumentacije (medicinske i ostale) te na temelju vlastitog ispitivanja utvrdili da takva nedosljednost u iskazivanju kod Melani proizlazi iz dijagnoza navedenih pod citiranom točkom 2. zaključka, a koje se sustavno utvrđuju tijekom medicinskih pregleda kod tužiteljice te o tome postoji brojna dokumentacija, od kojih je neku priložila tužbi i sama tužiteljica.
Tako vještaci daju stručno objašnjene nedosljednosti u iskazivanju (str. 41. vještačkog nalaza): "Konfabulacija je poremećaj pamćenja koji uključuje pričanje stvari koje se nikada nisu dogodile. Povezana je sa stanjem oštećenja memorijskih centara u mozgu. Osoba koja konfabulira poistovjećuje se s onim što govori, vjeruje u ono što govori i ne shvaća da ne govori istinu. Zato se u psihologiji i psihijatriji takva osoba ne naziva lažovom, jer lagati se može samo svjesno."

5. II-tužena se pita iz kojeg je postupanja prema tužiteljici donesen zaključak da se prema tužiteljici stvorilo ponižavajuće i uvredljivo okruženje i diskriminacija jer je osoba s invaliditetom. Glede navoda da niti u jednom nalazu niti u timskoj obradi nije utvrđeno da ista konfabulira II-tužena pojašnjava da je, a da bi se utvrdila sklonost konfabulaciji, potrebno provesti opsežno ispitivanje u tom smjeru, kakvo su učinili vještaci jer im je, između ostalih, dan i taj zadatak. Psihijatar koji je osobi terapeut, odnosno ima osobu u tretmanu pristupa joj na način da se uspostavi odnos povjerenja u terapijskom procesu te se pacijenta najčešće ne suočava sa svim onim što psihijatar misli. Ipak, čak i tako u, od strane tužiteljice, priloženom nalazu od 10.10.2023. Opće bolnice Varaždin, Odjel za psihijatriju dr. Dr. Duje Krstulović-Jelić na kraju dijela „Status" navedeno je: „Uvid i kritičnost izostaje".

6. Tužiteljica je u cijelosti ostala kod tužbe i tužbenog zahtjeva. U podnescima od dana 1.9.2025., 21.10.2025., 25.11.2025., 25.3.2026., 20.4.2026., 9.6.2026., tužiteljica u bitnome naglašava da I i II-tuženi nastoje osporiti vlastitu odgovornost tvrdeći da su postupali stručno, no činjenice i dokazi u spisu pokazuju da su je svojim postupanjem diskriminirali iznoseći neutemeljene i stigmatizirajuće tvrdnje o „obilnoj konfabulaciji", koja tvrdnja je neutemeljena, stigmatizirajuća i diskriminatorna jer prikazuje žrtvu spolnog zlostavljanja kao osobu koja izmišlja ili laže. I i II-tuženi su u potpunosti zanemarili medicinsku dokumentaciju u kojoj se jasno navodi da je Melani stvarna žrtva spolnog zlostavljanja i da trpi trajne psihičke posljedice. Njihov nalaz nije neutralno vještačenje, već negacija višegodišnjih stručnih mišljenja. Sudjelovanje Josipa Podobnika u vještačenju je kompromitirano zbog sukoba interesa budući je tužiteljica dugogodišnja pacijentica njegove supruge, dr. Iris Foller-Podobnik. Sudska praksa i osnovna etička pravila nalažu da vještak mora biti neovisan i objektivan. Izjavom da Melani „obilno konfabulira", tuženici su je stavili u položaj nevjerodostojne osobe čime su dodatno produbili njezine traume i narušili dostojanstvo, a što sve predstavlja oblik diskriminacije na osnovi invaliditeta i statusa žrtve jer su tužiteljici uskraćena prava na jednaku zaštitu i vjerodostojnost u postupku čime su I i II-tuženi počinili diskriminaciju na štetu tužiteljice te povrijedili njezino dostojanstvo, zdravlje i pravo na zaštitu. Tužiteljica naglašava i da ne spori da su I i II-tuženi imali sudski nalog odgovoriti na pitanja vezana uz iskazanu sposobnosti, eventualnu sklonost konfabuliranju, izloženost utjecaju drugih osoba, postojanje traume i emocionalnog oštećenja. Međutim, drži da postojanje sudskog naloga ne znači da su I i II-tuženi bili ovlašteni njene dijagnoze koristiti na način koji je za nju proizveo stigmatizirajući i diskriminatoran učinak. I i II-tuženi su mogli, ako su za to imali stručno utemeljenje,

oprezno navesti da uočavaju određene nedosljednosti, potrebu opreza pri procjeni iskaza ili potrebu prilagođenog iskaza. Međutim, nisu ostali na toj razini već su iz tužiteljičinih dijagnoza, organskog oštećenja i razvojnih teškoća izveli zaključak o obilnom konfabuliranju, sugestibilnosti, nepostojanju traumatiziranosti i utjecaju majke i očuha čime su stvorili zaključak koji nije bio samo stručna opaska, nego etiketa koja je tužiteljicu pratila kao oštećenicu i osobu s invaliditetom. Tako su I i II-tuženi invaliditet i teškoće tužiteljice povezali s navodnom konfabulacijom i nepouzdanošću, a što je bit diskriminacije u ovom predmetu. Stoga postoji izravna veza između zaštićene osnove (invaliditet, organsko oštećenje, razvojne, kognitivne i komunikacijske teškoće) i stvarnih posljedica spornog nalaza i mišljenja I i II-tuženih jer se isti narativ prenosio u više postupaka te utjecao na položaj tužiteljice kao oštećenice stvarajući učinak da se riječ tužiteljice promatra kroz etiku nepouzdanosti, konfabulacije, sugestibilnosti i utjecaja drugih osoba.

7. Predmet spora je zahtjev tužiteljice da sud utvrdi da su je I i II-tuženi kao sudski vještaci kojima je u predmetu Općinskog suda u Koprivnici poslovni broj Kzd-18/2022 naloženo provođenja vještačenja na okolnost: "je li tužiteljica u inkriminiranom razdoblju od početka 2016. pa do početka 2020. bila izložena bilo kojem obliku spolnog uznemiravanja, zlostavljanja, da li kod iste postoje kakva traumatska iskustva vezana uz to, da li je ista doživjela neugodna iskustva vezano uz spolnu slobodu, da li je sklona konfabulaciji (izmišljanju događaja i činjenica), da li je sklona iznositi činjenice pod utjecajem drugih osoba, odnosno davati iskaz na taj način, da li kod iste postoji kakav duševni poremećaj, odnosno duševna smetanja, da li postoje znakovi emocionalnog oštećenja, a vezano uz eventualno proživljene traume, s time da će vještaci obaviti pregled mlt. oštećenice Melani Živko." svojim zaključkom da: "… o raznim događajima iznosi drastično nedosljedno izmišljajući čitav niz okolnosti koje su u velikom dijelu svaki puta drugačije. Tako je evidentno da ona, nerijetko svojstveno osobi s mozgovnim oštećenjem, konfabulira i to obilno" diskriminirali, a čime su tužiteljici onemogućili pristup sudu zajamčen čl. 29 st. 1 Ustava Republike Hrvatske i čl. 6.1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Predlaže da sud zabrani tuženima svaku daljnju diskriminaciju te da im naloži da joj naknade prouzročeni parnični trošak.

8. Nije sporno da su I i II-tuženi, kao sudski vještaci i to I-tuženik Josip Podobnik kao vještak psihijatar i II-tužena Višnja Škevin kao psiholog, postupili po zadatku suda i dana 16.2.2023., nakon pregleda dokumentacije spisa i vlastitog ispitivanja tužiteljice iznijeli sporan zaključak. Isti je dio opširnog zaključka u kojem se navodi sljedeće:
"1. Petnaestgodišnja Melani Živko je djevojčica čija je intelektualna efikasnost na razini lake mentalne retardacije, s organom disfunkcijom SŽS-a. Najviše zakazuje na indeksu verbalnog shvaćanja, što uključe i vrlo slabu sposobnost snalaženja u socijalnim situacijama. Pokazuje nedostatak intencionalnosti te i karakterističnu ovisnost o drugima zbog realnog osjećaja nedostatka kompetencije. Organitet kod Melani uzorkuje i poteškoće emocionalne regulacije, odnosno izražena je emotivna reaktivnost.
2. Melani je dijagnosticirana kao laka mentalna retardacija (F70), kao promjena ličnosti na organskom temelju (F06) i kao epilepsija (G40). Svaka od ovih dijagnoza upućuje na organski supstrat koji uvjetuje ponašanje i razvoj ličnosti kod Melani. Navedene dijagnostičke kategorije mogu je činiti ranjivijom na emocionalni pritisak te također i sugestibilnijom nego što su to njezini vršnjaci. Melani o raznim događajima iznosi drastično nedosljedno izmišljajući čitav niz okolnosti koje su u velikom dijelu svaki puta

drugačije. Tako je evidentno da ona, nerijetko svojstveno osobi s mozgovnim oštećenjem, konfabulira i to obilno.
3. Melani pod utjecajem majke i očuha formira svoj stav prema ocu. Neautentičnom i kontradiktornom se opservira njena interpretacija događanja.
4. S obzirom na ono što je Melani iskazivala ne može se sa sigurnošću utvrditi da je kod oca bila izložena bilo kojem obliku spolnog uznemiravanja, no kod oca je bio prisutan slobodan stav prema seksualnosti, što su majka i očuh preuveličali i formirali i mišljenje Melani u pravcu seksualnog uznemiravanja, psihičkog zlostavljanja te prijetnji fizičkom ugrozom od strane oca.
5. Kod Melani se ne nalaze znakovi traumatiziranosti. Slabost emocionalne regulacije prvenstveno je vezana za navedene dijagnoze odnosno organsku disfunkciju SŽS-a. Malodobna Melani je po utjecajem majke i očuha razvila intrapsihičku sliku oca kao zlostavljačke figure, što bi bez kompenziranja te slike moglo uistinu u budućnosti inducirati kod Melani strah, budući da su sada majka i očuh jedini izvor informacija o ocu."

9. Sporno je predstavlja li njihov naprijed citirani zaključak, posebno u dijelu u kojem navode da tužiteljica: "…nerijetko svojstveno osobi s mozgovnim oštećenjem, konfabulira i to obilno." povredu prava tužiteljice kao osobe s invaliditetom na jednako postupanje pred sudom, odnosno jesu li I i II tuženi na temelju opisanog zaključka svjesno i namjerno srušili vjerodostojnost tužiteljice u kaznenom postupku i time ju diskriminirali na način da je kao osoba s invaliditetom stavljena u nepovoljniji položaj u odnosu na druge osobe u usporedivom položaju jer se njeni iskazi ocjenjuju kroz prizmu njenog zdravstvenog stana, a ne kroz konkretnu činjenicu pojedinog slučaja.

10. Bitne činjenice potrebne za donošenje odluke sud je utvrdio čitanjem naprijed pobrojanih podnesaka dostavljenih uz tužbu i odgovor na tužbu I –tuženika. Saslušani su svjedoci Darko Duga i Ana Duga, saslušani su I-tuženik i II-tužena te tužiteljica Ana Duga. Sud nije prihvatio dokazne prijedloge tužiteljice za pribavom spisa Općinskog suda u Koprivnici poslovni broj Kzd-18/2022, K-179/2022 i K-188/2025, spisa Općinskog suda u Varaždinu poslovni broj R1 Ob-503/2025, spisa Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područni red Varaždin, Klasa :UP/I-552-06/25-04/10, Upravnog suda u Rijeci poslovni broj UsI-705/2025, Općinskog državnog odvjetništva u Koprivnici poslovni broj Kp-Do-403/2025, niti je uzeo u obzir medicinsku dokumentaciju dostavljenu uz podnesak od 9.6.2026., budući je prethodni postupak zaključen rješenjem suda od dana 13.1.2026. pa je tužiteljica, sukladno čl. 299. st. 2. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 u nastavku ZPP-a) prekludirana u pravu na iznošenje novih činjenica i predlaganja novih dokaza, a pribava naprijed navedenih spisa po ocjeni ovog suda nije niti potrebna za odlučivanje o predmetu spora budući nije sporno da je u kaznenom postupku pred Općinskim sudom u Koprivnici poslovni broj Kzd-18/2022 provedeno psihijatrijsko psihologijsko vještačenje te dostavljen nalaz i mišljenje ovdje I i II tuženika u kojem se iznose tužiteljici sporni zaključci. Predmet ovog postupka nije ocjenjivanje valjanosti zaključaka sudskih vještaka jer za isto sud nema potrebnih stručnih znanja, već utvrđivanje predstavljaju li isti diskriminaciju tužiteljice kao osobe s mozgovnim oštećenjem u njenom pravu na pristup sudu. Cijeneći rezultate provedenih dokaza sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22,

155/23 i 146/25 u nastavku ZPP-a) sud utvrđuje da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan.

11. Svjedok Darko Duga, očuh tužiteljice, u svom iskazu danom na glavnoj raspravi održanoj dana 16.4.2026. navodi da mu je poznato da su I i II tuženi napisali da Melani obilno konfabulira i da su zaključili da njegova supruga i on utječu na Melani. Nije stručnjak i ne zna što znači da Melani obilno konfabulira, ali zna da je ta izjava vještaka prouzročila da ispada da Melani laže, to se s time izjednačava. Zbog toga je sud nije uzeo za ozbiljno, uopće je ne želi saslušati jer čim pročita taj nalaz i mišljenje smatra da je Melani nevjerodostojni svjedok. Ponaša se prema njoj kao da je mala curica. I ono što Melani sama pošalje na spis se odmah ne uzima u obzir nego se traži odvjetnicu da se izjasni da li to odobrava. Ističe da su on i supruga sa Melani od djetinjstva odlazili brojnim liječnicima i nikada nitko nije rekao da Melani konfabulira. Osim toga, ona je završila jednu srednju školu za administratora, sada završava školu za upravnog referenta, niti jedan program nije posebno prilagođen, dakle, bez prilagodbe uredno polaže ispite. Melani je odrasla osoba, poslovno je sposobna i ne treba joj njihov nadzor. U kaznenom postupku su osporavali nalaz i mišljenje vještaka, no ne zna što je bio zadatak vještaka u kaznenom postupku. Tamo nitko nije zvao niti njega niti suprugu, nisu znali tko šta radi niti zašto se uopće provodi vještačenje. Ne zna što piše u kaznenom spisu niti piše li da je tužiteljica nepouzdana, neurotična i nesposobna za istiniti iskaz, ali drži da je to jasno kako se prema Melani ponaša kao da je nepouzdana.

12. Svjedokinja Ana Duga, majka tužiteljice, je kao svjedok saslušana zamolbenim putem pred Općinskim sudom u Varaždinu koji je o provedenoj radnji dostavio ovom sudu zapisnik poslovni broj Pom-25/2026-2 od dana 9.6.2026. Svjedokinja u svom iskazu ističe da se nakon provedenog psihijatrijsko psihologijskog vještačenja smatra da Melani laže i da se ne vjeruje nikome tko joj je prije tog nalaza pomagao, niti liječnicima niti roditeljima, već samo Podobniku i njegovom nalazu. Nakon nalaza se stanje tužiteljice koja je nalaz vidjela pogoršalo, dobila je epileptične napade. Obratila se sudu kao žrtva i osoba s invaliditetom, a dobila je etiketu da laže. Taj nalaz se koristi u svim postupcima i tužiteljici nitko ne vjeruje. Zbog toga je uznemirena, u strahu, povučena, ne zna zašto joj se ne vjeruje i zašto piše da laže, takvo stanje još uvijek traje. Melani zna što znači da konfabulira.

13. Sud ocjenjuje iskaze svjedoka Darka Duge i Ane Duge, očuha i majke tužiteljice, pristranima i nevjerodostojnima budući su oboje zainteresirani za uspjeh tužiteljice u ovom sporu. Svjedoci su evidentno nezadovoljni rezultatima provedenog psihijatrijsko psihologijskog vještačenja I i II-tuženih i njihovim zaključcima iznesenim u kaznenom postupku Općinskog suda u Koprivnici, no u svojim iskazima ne pojašnjavaju niti iznose konkretne situacije na temelju kojih bi sud mogao utvrditi da tužiteljici nije bila omogućena zaštita njenih prava pred sudom u kaznenom postupku.

14. I-tuženi Josip Podobnik u svom iskazu naglašava da pitanja koje se ovdje ističu kao sporna su ona na koje je sud u kaznenom postupku tražio odgovor od vještaka i to postoji li kod tužiteljice sklonost konfabulaciji, je li sklona iskazivati pod utjecajem drugih osoba te postoje li kod tužiteljice psihička oštećenja. Na ta su pitanja II-tužena i on odgovorili analizirajući sudski spis, medicinsku dokumentaciju tužiteljice, pregledom tužiteljice, razgovorom sa majkom tužiteljice, opservacijom odnosa majke i kćeri tijekom pregleda kao i korištenjem psihometrijskih instrumenata, to su razni

testovi koji koriste psiholozi. Na temelju svega toga su kao vještaci donijeli zaključak prema pravilima struke. Nema govora ni o kakvoj diskriminaciji, prvi puta su ovdje čuli da im se to stavlja kao neki problem. I-tuženik nadalje pojašnjava da se u medicinskoj dokumentaciji ne navodi da tužiteljica obilno konfabulira budući je psihijatrica tužiteljice Iris Foller, inače njegova supruga, u svojim nalazima išla za tim da podrži Melani u svakom mogućem kontekstu budući je smisao terapijskog djelovanja stvaranje povjerenja između pacijenta i liječnika, odnosno terapeuta. Nekad mogu proći i godine da bi pacijent bio sposoban doći do autentične kritičnosti prema sebi samome, a nekada to nikada nije niti moguće. U tom smislu pitanje konfabulacije, odnosno izmišljanja nekih sadržaja, uopće nije bila tema za psihijatricu. Načelno se takvih tema suzdržavaju komentirati i psihijatri koji možda jednom ili dva puta vide pacijenta, a dolaze im na pregled u prvom planu iz nekih obiteljskih ili sudskih konflikata. I-tuženi naglašava da sudski vještaci odgovaraju na pitanje suda najbolje što mogu. I često se događa da pacijenti prvi puta o sebi nešto čuju u sudskom postupku, a to bude drugačije nego što su mislili o sebi. Ispitivanje razlika o izjavama različitih svjedoka jest razlog zašto vještaci dobivaju cijeli spis na raspolaganje. Tako mogu odgovoriti na pitanje zbog čega se npr. iskazi mijenjaju u različitim situacijama. U tom smjeru sudu je važno dobiti od vještaka mišljenje je li tu riječ o namjernom laganju da bi se izvukla neka korist, je li riječ o manipulaciji da bi se nečiji interesi namjerno oštetili ili je riječ o mentalnoj produkciji koja je vezana uz neke mentalne slabosti, odnosno slabosti moždanog funkcioniranja pri čemu je klijent uvjeren da govori ono što se realno dogodilo. Treba uzeti u obzir i da je tužiteljica na Županijskom sudu u Varaždinu izjavila da je otac dobar prema njoj. Na temelju svega toga sud traži mišljenje vještaka. Stoga nije nužno da podloga za utvrđenja vještaka od ranije bude evidentirana u medicinskoj dokumentaciji. I-tuženik nadalje pojašnjava da je konfabulacija simptom koji se vezuje uz oštećenja mozga, a znači da se popunjavaju praznine u sjećanju sa stvarima koje se nisu dogodile. Ovdje je riječ o tri situacije koje se stalno ponavljaju. Dakle, riječ je o pitanju gaćica, o pitanju cjepanice i porno filma. To su situacije koje imaju vrlo malo detalja, događaju se u malom vremenskom tijeku i ako je to stvarno traumatično, za očekivati je da će to biti uvijek ponovljeno na približno sličan način. Ovdje to nije bio slučaj. Npr. je li tužiteljica obukla te gaćice ili nije, je li uzela cjepanicu ocu iz ruke ili je otrčala bez te cjepanice, je li porno film gledan samo s ocem ili je tu bila i njegova prijateljica. Tu je riječ i o bitnim razlikama. Kada se to poveže sa drugim pitanjem suda, je li tužiteljica sklona utjecaju drugih osoba, u svom iskazivanju pokaže se da Melani ustvari kompromitira majku i očuha na način da ona čvrsto uvjereno kaže: s time ju je upoznao očuh, to mi je rekla majka…Posve je jasno da su te teme svakodnevnica te obitelji i da dijete nesvjesno prihvaća doživljaj, odnosno intencije koje nisu njene autentične, ali pritom se sjeti da je to čula od očuha ili od majke. Znači, ne radi se o laganju tužiteljice nego uvjerenju koje se može mijenjati kroz vrijeme ovisno o utjecaju drugih osoba. Budući da nije autentično svoje i budući da se dugotrajno živi u takvom okruženju ta tema je stalno otvorena i prema djetetu. Sa stajališta liječnika konfabulacija se povezuje sa oštećenjima mozga, kao što i epileptički napad sam po sebi proizlazi iz oštećenja mozga. Takva osoba može dati vjerodostojan iskaz pred sudom pri čemu bi bilo poželjno da je to događanje što bliže vremenski ispitivanju i da ne postoji sumnja na indukciju od strane drugih osoba.

15. II-tužena Višnja Škevin u svom iskazu navodi da su ona i I-tuženik određeni za vještake u postupku pred Općinskim sudom u Koprivnici pod poslovnim brojem Kzd-18/22. Naloženo im je provesti psihijatrijsko psihologijsko vještačenje sa zadatkom da utvrde postoje li kakva traumatska iskustva tada malodobne Melani vezano uz

eventualnu izloženost Melani bilo kakvom obliku spolnog uznemiravanja, je li sklona konfabulaciji te iznošenju činjenica pod utjecajem drugih osoba te postoji li duševni poremećaj ili duševne smetnje vezane uz eventualno proživljene traume. Kao vještaci su proučili medicinsku dokumentaciju iz spisa, izvršili razgovore s Melani, proveli psihologijsko testiranje tužiteljice, razgovor sa njenom majkom nasamo i zajedno sa Melani. Također se pristupilo analiziranju iskaza Melani kroz razne prilike njenog iskazivanja i to iskaz dan pred Centrom za socijalnu skrb, pred Županijskim sudom u Varaždinu koji je sniman video linkom te je pregledan, iskazi sa medicinskih pregleda Melani u Psihijatrijskoj bolnici za djecu i mladež i Poliklinici za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba. Na temelju usporedbe svih tih iskaza utvrđeno je da Melani iskazuje različito i to je u mišljenju navedeno. II-tužena dodaje i da je nakon dostave nalaza i mišljenja sudu pozvana na raspravu. Bilo je prigovora sličnim ovima koje se iznose u ovom postupku. Osim toga, protiv nje i I-tuženika je podnesena kaznena prijava da su sačinili lažni nalaz, ta je prijava odbačena. Melani, njena majka i očuh su je nedavno prijavili i etičkom odboru Hrvatske psihološke komore da je postupala protivno etičkom kodeksu, sa glavnim uporištem da nije provela psihologijsko testiranje standardnim instrumentima te da nije uzela u obzir medicinsku dokumentaciju, kao i da je diskriminirala Melani proglašavajući je, na temelju invaliditeta, nepouzdanom. Od Hrvatske psihološke komore je dobila odgovor da je postupala u skladu sa Pravilnikom etičkog kodeksa komore. II-tužena naglašava da je provela sva potrebna testiranja i sve je opisala u nalazu i mišljenju. Također je u nalazu i mišljenju vrlo iscrpno opisana sva medicinska dokumentacija na koju se u mišljenju i referirala. Zaključak da Melani konfabulira donesen je isključivo na temelju različitosti u iskazivanju u različitim prilikama, a ne na temelju njenih dijagnoza retardacije, epilepsije i organskih oštećenja. II-tužena nadalje pojašnjava da konfabulacija znači da je to poremećaj pamćenja koji uključuje pričanje stvari koje se nikada nisu dogodile. Povezana je sa stanjem oštećenja memorijskih centara u mozgu. Osoba koja konfabulira poistovjećuje se sa onim što govori, vjeruje u ono što govori i ne shvaća da ne govori istinu. Zato se u psihologiji i psihijatriji takva osoba ne naziva lažovom jer lagati se može samo svjesno. Naglašava da nije točno da su u nalazu i mišljenju Melani nazvali lažovom, upravo suprotno, cijelo vrijeme istovjetno ističe da se lagati može samo svjesno, a ona u tim konkretnim situacijama nije svjesno lagala. Nisu je proglasili da je nepouzdana i da ne može govoriti istinu. Ona, ako se događaja sjeća, može govoriti istinu kao i svaka druga osoba. Da bi se utvrdila sklonosti konfabulacije potrebno je provesti opsežno ispitivanje u tom smjeru kako su vještaci i činili jer im je, između ostalih, dan i taj zadatak. Psihijatar koji je inače terapeut tužiteljice pristupa joj na način da se uspostavi odnos povjerenja u terapijskom procesu te se pacijenta najčešće ne suočava sa svim onim što psihijatar misli. Ipak, čak i tako u, od strane tužiteljice priloženom nalazu od 10.10.2023. Opće bolnice Varaždin, Odjel za psihijatriju, dr. Duje Krstulović Jelić na kraju svojeg nalaza u dijelu status naveo je: "uvid i kritičnost izostaje". Na pitanje je li moguće utvrditi razliku između osobe koja konfabulira i koja isti događaj opisuje različitim riječima ako taj događaj opisuje više puta, II-tužena navodi da se svaki iskaz ne uzima doslovno i uzimaju se u obzir različitosti u izražavanju, ali su kod Melani utvrđene grube razlike u tom iskazivanju. Kao primjer navodi 31.1.2020. Na Poliklinici je Melani izjavila da joj je otac nudio obući čipkaste gaćice koje je ona na kraju odbila obući nego ih je samo donijela doma pokazati mami. U tom istom nalazu je majka iskazivala da je djevojčica po dolasku od oca imala obučene narančaste čipkaste gaćice. Melani je rekla da ih nije obukla, dok je na ispitivanju na sudu na pitanje je li i kad obukla te gaćice rekla da je i da je došla doma k mami da joj pokaže. Postoji niz takvih primjera. Konfabulacija nema svoj F broj te nije dijagnoza nego je opis

ponašanja, a može biti i simptom. Nije doživjela da je Melani tijekom razgovora sa njom bila pod stresom, možda samo početno jer je sa svom ostalom djecom, tako i sa Melani, pokušala i nada se uspjela napraviti opuštenu atmosferu u kojoj se zbog blagog pristupa dijete ne bi trebalo bojati ničega. Zbunjenost i strah inače mogu uzrokovati da osoba govori o nečemu što se nije dogodilo ili bitno drugačije opisuje nešto, ali je to tada također konfabulacija. Nije joj poznato je li u kaznenom postupku nakon vještačenja I-tuženika i nje provedeno novo psihijatrijsko psihologijsko vještačenje, nitko ju nije zvao.

16. Iz opisanih iskaza I i II-tuženih koje sud prihvaća kao iskrene i uvjerljive, jasno proizlazi da su u cijelosti postupali po rješenju suda te da su radi odgovora na postavljena pitanja, a prije davanja konačnih zaključaka, procijenili svu medicinsku dokumentaciju, proveli razgovor sa tužiteljicom i njenom majkom, psihologijska ispitivanja, uspoređivanja iskaza tužiteljice iz različitih postupaka i pregleda. Posebno naglašavaju da zaključak o konfabuliranju nije posljedica dijagnoza intelektualnih teškoća, epilepsije i organskih oštećenja tužiteljice već različitosti u opisivanju određenih događaja te da konfabuliranje ne znači svjesno laganje.

17. Tužiteljica Melani Duga navodi da su I i II tuženi određeni za sudske vještake u kaznenom postupku pred sudom u Varaždinu zbog ponašanja njenog biološkog oca. Nije ih poznavala od ranije. Za vrijeme provođenja vještačenja se osjećala loše, to joj je bilo jako stresno. U svom nalazu i mišljenju su vještaci napisali da obilno konfabulira, to znači da su zaključili da laže, a to nije istina. Zbog toga je proživjela veliki stres, to je na nju utjecalo jako loše. Ne može objasniti zašto smatra da je zbog takvog utvrđenja vještaka diskriminirana u pristupu sudu. U tom je postupku imala odvjetnicu, ne može se najbolje sjetiti je li i sama odlazila na sud.

18. Zakonom o suzbijanju diskriminacije (NN 85/2008, 112/2012, u nastavku ZSD) se osigurava zaštita i promicanje jednakosti kao najviše vrednote ustavnog poretka Republike Hrvatske, stvaraju se pretpostavke za ostvarivanje jednakih mogućnosti i uređuje zaštita od diskriminacije na osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije. (čl. 1 st. 1 ZSD). Diskriminacijom se u smislu tog Zakona smatra stavljanje u nepovoljniji položaj bilo koje osobe po osnovi iz stavka 1. ovoga članka, kao i osobe povezane s njom rodbinskim ili drugim vezama (čl. 1 st. 2 ZSD). Diskriminacija može biti izravna (Postupanje uvjetovano nekim od osnova iz članka 1. stavka 1. ovoga Zakona kojim se osoba stavlja ili je bila stavljena ili bi mogla biti stavljena u nepovoljniji položaj od druge osobe u usporedivoj situaciji; čl. 2 st. 1 ZSD) i neizravna (Kada naizgled neutralna odredba, kriterij ili praksa, stavlja ili bi mogla staviti osobe u nepovoljniji položaj po osnovi iz članka 1. stavka 1. ovoga Zakona, u odnosu na druge osobe u usporedivoj situaciji, osim ako se takva odredba, kriterij ili praksa mogu objektivno opravdati legitimnim ciljem, a sredstva za njihovo postizanje su primjerena i nužna; čl. 2 st. 2 ZSD). Ako stranka u sudskom ili drugom postupku tvrdi da je povrijeđeno njezino pravo na jednako postupanje prema odredbama ovoga Zakona, dužna je učiniti vjerojatnim da je došlo do diskriminacije. U tom slučaju teret dokazivanja da nije bilo diskriminacije leži na protivnoj stranci (čl. 20 ZSD).

19. Primjenjujući citirane zakonske odredbe na opisano činjenično stanje sud utvrđuje da tužiteljica u ovom postupku nije učinila vjerojatnim da je zaključkom vještaka da obilno konfabulira, bila diskriminirana u pravu na pristup sudu niti da je zbog navedenog bila stavljena u nepovoljniji položaj u ostvarivanju sudske zaštite u odnosu na druge osobe u usporedivoj situaciji. Stav tužiteljice da ju se zbog navedenog pred sudom, ali i u postupcima pred drugim tijelima, promatra kroz etiku nepouzdanosti, konfabulacije, sugestibilnosti i utjecaja drugih osoba predstavlja, po stavu ovog suda, njen subjektivni dojam, uvjerenje koje u svom iskazu nije pojasnila, kao što nije pojasnila niti na koji joj je konkretan način bila uskraćena ili nerazmjerno otežana mogućnost pristupa sudu. Nezadovoljstvo tužiteljice rezultatima provedenih dokaza, u prvom redu ovdje spornog zaključka I i II-tuženih kao vještaka, ne smije se poistovjećivati sa samom mogućnosti sudjelovanja tužiteljice u sudskom postupku u kojem je imala i odvjetnicu. Također okolnost da je tužiteljica, kako navodi, zbog svega proživjela veliki stres i da je to na nju utjecalo jako loše, a što joj sud i vjeruje, ne može samo po sebi predstavljati dokaz o diskriminaciji u pravu na pristup sudu, već isto predstavlja životno uvjerljivu reakciju na neugodnosti koje, uobičajeno, sudski postupci predstavljaju za stranke. Sud nije našao elemenata na temelju kojih bi mogao zaključiti da je tužiteljica na temelju svojih dijagnoza i invaliditeta navedenih u zaključcima vještaka bila izložena nepovoljnijem postupanju niti da joj je zbog toga onemogućeno da u tom postupku predlaže dokaze, iznosi svoje tvrdnje i osporava tvrdnje protivne strane, a na što tužiteljica niti ne upire već ukupno nezadovoljstvo, pa tako i stav da je bila diskriminirana, povezuje sa nalazom i mišljenjem vještaka, ovdje I i II-tuženih. Međutim, iz iskaza I i II-tuženih, jasno proizlazi distinkcija između konfabuliranja ("Poremećaj pamćenja koji uključuje pričanje stvari koje se nikada nisu dogodile. Povezana je sa stanjem oštećenja memorijskih centara u mozgu. Osoba koja konfabulira poistovjećuje se s onim što govori, vjeruje u ono što govori i ne shvaća da ne govori istinu. Zato se u psihologiji i psihijatriji takva osoba ne naziva lažovom, jer lagati se može samo svjesno.") i laganja, kao i da je zaključak o konfabulaciji utemeljen na različitim iskazima tužiteljice o konkretnim okolnostima, a ne na temelju njenih dijagnoza. Stoga okolnost da su vještaci u kaznenom postupku iznijeli zaključke sa kojima se tužiteljica ne slaže ne dokazuje vezu između njenog invaliditeta, postupanja I i II-tuženih i utuženog ograničenja u pravu na pristup sudu zbog čega je zahtjev tužiteljice za utvrđenjem postojanja diskriminacije i zabranom svake daljnje diskriminacije I i II-tuženih prema tužiteljici sud u cijelosti odbio, sve kako je opisano u točci I. izreke ove presude.

20. I-tuženiku zastupanom po punomoćniku odvjetniku je dosuđen parnični trošak temeljem čl. 154 st. 1. ZPP-a, sukladno vrijednosti predmeta spora (1.330,00 EUR) i važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Priznat je trošak zastupanja na ročištima održanim dana 13.1.2026. i 16.4.2026. u iznosu od po 100 bodova za svako (Tbr. 9.t.1). Nije prihvaćen zatraženi trošak prijevoza odvjetnika prema Tbr. 50 Tarife jer za isti nije priložen dokaz. Uz vrijednost jednog boda u iznosu od 2,00 EUR (Tbr. 54) i 25% PDV-a u iznosu od 100,00 EUR priznati trošak I-tuženika iznosi 500,00 EUR, uvećano za zakonske zatezne kamate koje teku od dana donošenja ove odluke, 27.10.2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz

natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, plativo u roku od 15 dana.

U Zagrebu 27. listopada 2026.

Sutkinja
Ivana Markotić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU :
Protiv ove presude dozvoljena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA:
- pun. tužiteljice
- pun. I-tuženika
- II-tuženoj

Broj zapisa: **9-3088f-4327e**

Kontrolni broj: **0b911-eeabc-449e9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.